EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (esimene koda)

10. juuni 2011 *

Kohtuasjas C-155/11 PPU,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Rechtbank 's-Gravenhage (Madalmaad) 31. märtsi 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse samal kuupäeval, menetluses

Bibi Mohammad Imran

versus

Minister van Buitenlandse Zaken

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees A. Tizzano ja kohtunikud A. Borg Barthet (ettekandja), M. Ilešič, M. Safjan ja M. Berger,

kohtujurist: P. Mengozzi,
kohtusekretär: A. Calot Escobar,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

olles ära kuulanud kohtujuristi,

on andnud järgmise

määruse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224) artikli 7 lõiget 2.

2 Taotlus on esitatud B. Mohammad Imrani ja Minister van Buitenlandse Zaken'i (välisminister) vahelises vaidluses seoses ministri keeldumisega väljastada B. Mohammad Imranile tähtajalist elamisluba Madalmaade territooriumil.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

3 B. Mohammad Imran esitas 19. juunil 2009 Madalmaade saatkonnale New Dehlis (India) taotluse saada tähtajaline elamisluba, et elada Madalmaades koos oma abikaasa A. Safiga.

4 Minister van Buitenlandse Zaken jättis 20. juuli 2009. aasta otsusega selle taotluse rahuldamata.

5 B. Mohammad Imran esitas selle otsuse peale 10. augusti 2009. aasta kirjaga vaide.

6 Eelotsusetaotlusest ilmneb, et B. Mohammad Imrani kaheksa last, kellest seitse on alaealised, elavad seaduslikult Madalmaades alates 5. augustist 2009. A. Safi ja lapsed on endiselt Afganistani kodanikud. A. Safil ei ole kunagi olnud tähtajalist elamisluba vastavalt 2000. aasta välismaalaste seaduse (Vreemdelingenwet 2000) artikli 29 punktidele a, b või c.

7 Minister van Buitenlandse Zaken jättis 15. veebruari 2010. aasta otsusega B. Mohammed Imrani vaide põhjendamatuse tõttu rahuldamata, kuna ei olnud tõendatud, et ta oli sooritanud lõimumiseksami, mida nõuavad Madalmaade õigusnormid. Minister van Buitenlandse Zaken märkis, et B. Mohammad Imran ei viidanud ühelegi konkreetsele asjaolule, mis seaks kahtluse alla selle, kas New Delhi diplomaatilise esinduse usaldusarsti 21. aprillil 2009 koostatud meditsiiniline arvamus, millest ei ilmne, et B. Mohammad Imrani võiks vabastada selle eksami sooritamisest meditsiinilistel põhjustel, on õige või täielik.

8 B. Mohammad Imran esitas 15. märtsil 2010 selle otsuse peale kaebuse Rechtbank's-Gravenhagesse.

9 Rechtbank 's-Gravenhage kahtlustab, et Madalmaade õigusnormidega kolmanda riigi kodanike abikaasadele, kes soovivad kasutada perekonna taasühinemise õigust, pandud kohustus sooritada esmalt välismaal lõimumiseksam, enne kui nad saavad

Madalmaadesse oma perekonna juurde tulla, võib osutuda direktiivi 2003/86 artikli 7 lõike 2 liiga kitsaks tõlgenduseks.

10 Neil asjaoludel otsustas Rechtbank 's-Gravenhage menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas direktiivi [2003/86] artikli 7 lõige 2 võimaldab liikmesriigil keelata asjaomases liikmesriigis seaduslikult viibiva kolmanda riigi kodaniku pereliikmel kõnealuse direktiivi artikli 4 tähenduses riiki siseneda ja seal elada üksnes sel põhjusel, et see pereliige ei ole sooritanud selle liikmesriigi kehtestatud õigusnormide kohaselt lõimumiseksamit välismaal?

2. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et pereliikme puhul on tegemist emaga, kelle kaheksa last, neist seitse alaealist, elavad seaduslikult asjaomases liikmesriigis?

3. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et pereliikmel on elukohariigis juurdepääs haridusele selle liikmesriigi keeles?

4. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et pereliige on tema eelnevat haridust ja isiklikku olukorda, iseäranis meditsiinilisi probleeme arvesse võttes võimeline lähitulevikus sooritama selle eksami edukalt?

5. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et direktiivi [2003/86] artikli 5 lõike 5 ja artikli 17 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 24 sätteid või liidu õigusest tulenevat proportsionaalsuse põhimõtet ei kontrollita?

6. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et teatud muude kolmandate riikide kodanikud on üksnes oma kodakondsuse alusel vabastatud kohustusest sooritada välismaal edukalt lõimumiseksam?"

Menetlus Euroopa Kohtus

11 Rechtbank 's-Gravenhage palus 11. aprilli 2011. aasta kirjas, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse samal päeval, lahendada eelotsusetaotluse kiirmenetluses vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 104b.

12 Esimene koda rahuldas selle taotluse 14. aprill 2011. aasta otsusega.

13 Minister van Buitenlandse Zaken teatas Euroopa Kohtule 19. mai 2011. aasta kirjaga, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse samal päeval, et ta oli 12. mai 2011. aasta otsusega ja pärast asja uut läbivaatamist tunnistanud B. Mohammad Imrani 10. augusti 2009. aasta vaide põhjendatuks ja et seetõttu oli 15. veebruari 2010. aasta otsus, mille peale kaebus on esitatud, tühine.

14 Eelotsusetaotluse esitanud kohus teatas 30. mai 2011. aasta kirjaga, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse samal päeval, Euroopa Kohtule, et samal päeval oli Islamabadis (Pakistan) asuv Madalmaade saatkond B. Mohammad Imranile väljastanud

tähtajalise elamisloa. Selles olukorras leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et eelotsuse küsimused ei ole enam oma laadilt kiireloomulised, ja palub Euroopa Kohtul mitte jätkata kodukorra artiklis 104b sätestatud menetlust. Ta leiab siiski, et praegu ei ole sobiv eelotsusetaotlust tagasi võtta, kuna B. Mohammad Imran ei ole veel loobunud oma kaebusest 15. veebruari 2010. aasta otsuse peale ja kuna ta kavatseb lisaks pöörduda kohtusse kahju hüvitamise nõudega.

Eelotsusetaotlus

15 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artiklis 267 ette nähtud menetlus Euroopa Kohtu ja siseriiklike kohtute koostöö vahend, mille kaudu Euroopa Kohus annab siseriiklikele kohtutele liidu õiguse tõlgendusi, mida siseriiklikud kohtud vajavad nende menetluses olevate vaidluste lahendamiseks (vt eelkõige 12. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas C-314/96: Djabali, EKL 1998, lk I-1149, punkt 17; 20. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-225/02: García Blanco, EKL 2005, lk I-523, punkt 26, ja 14. oktoobri 2010. aasta määrus kohtuasjas C-336/08: Reinke, punkt 13).

16 Käesolevas asjas teatas Madalmaade valitsus Euroopa Kohtule, et 15. veebruari 2010. aasta otsus, mille peale põhikohtuasjas kaebus on esitatud, on tühine, kuna 12. mai 2011. aasta otsusega tunnistati B. Mohammad Imrani 10. augusti 2009. aasta vaie pärast uut läbivaatamist põhjendatuks.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kinnitas seda informatsiooni oma 30. mai 2011. aasta kirjas.

18 Tuleb märkida, et B. Mohammad Imrani taotlus tähtajalise elamisloa saamiseks on rahuldatud ja et seetõttu ei ole põhikohtuasjal enam eset.

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovis küll selles 30. mai 2011. aasta kirjas säilitada oma eelotsusetaotluse menetluse, kuna B. Mohammad Imran kavatseb esitada kahju hüvitamise nõude.

20 Siiski tuleb märkida, et sellise nõude esitamine on praegusel hetkel üksnes võimalik ja teoreetiline.

21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole eelotsusetaotluse eesmärk nõuandvate arvamuste andmine üldiste või teoreetiliste küsimuste kohta, vaid vaidluse tõhusa lahendamisega lahutamatult seonduv vajadus (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus García Blanco, punkt 28, ja 24. märtsi 2009. aasta määrus kohtuasjas C-525/06: Nationale Loterij, EKL 2009, lk I-2197, punkt 10).

22 Eelnevatest kaalutlustest ilmneb, et eelotsusetaotluse kohta ei ole vaja otsust teha.

Kohtukulud

23 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Rechtbank 's-Gravenhage (Madalmaad) 31. märtsi 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohta ei ole vaja otsust teha.

Allkirjad